

sept.-október 2013

XIII. ročník č. 1-2

VYDRÍDUCH

Časopis 9. oddielu skautiek – Bystrých vydier, Košice

...a svet je krajší a lepší

Milé Vydry!

Asi ste si už všimli, že som nová šéfredaktorka Vydriducha. Prvý diel som robila horko-ťažko s veľkou snahou, a napriek chybám a chaosu, ktorý som okolo toho spôsobila, dúfam, že bude dobrý. Veď všetko je raz prvýkrát. Dúfam, že Vydriduch nestratí svoju úroveň. Do nového školského roka Vám prajem len to najlepšie. Takže veľa šťastia pri učení a nech je tento skautský rok taký skvelý ako každý. ☺

Vaša Motto ☺

Made in 9. oddiel skautiek v Košiciach

RedaĎada: Juháska, Suri, Emka, Paťa, Adka

Vyšlo: 29. 10. 2013, náklad: 50 kusov

Obsah

Oznamy.....	3
Tábor 2013.....	4
Dúhové Muffiny.....	5
Nedeľná chvíľka poézie.....	6-7
Lesná príručka Vydry.....	8-11
Moja rodinka.....	11
Veci, ktoré vznikli náhodou.....	12-13
Národný pochod za život.....	14-15
Keď budem veľká, budem.....	16

OZNAMY

Najbližšie akcie, ktoré nás čakajú:

Amazing – 30. 10. 2013
Dušičky – 2. 11. 2013
Indulona 8 – 15. – 17. 11. 2013

Dušičky

Stretneme sa v sobotu **2. 10.** o **17:00** na zasávke **Amfiteáter**. So sebou si prineste sviečky, zápalky a skautskú šatku. Koniec je naplánovaný na 20:00 v klubovni.

Zmeny v oddielovej rade

Od septembra sa nám „mierne“ zmenila oddielová rada. Jej zloženie je teraz takéto:

- **vodkyňa odd.** – Simona Marenčíková (Sima),
- **zástupkyňa vodkyne** – Katarína Sklenková (Katka),
- **radkyňa Veveričiek** – Adriána Čikotová (Ad'ka),
- **z-radkyňa Veveričiek** – Kristína Lashkay (Kristy),
- **radkyňa Svišťov** – Anna-Maria Lashkay (Mery),
- **z-radkyňa Svišťov** – Lucia Cichá (Kitty),
- **radkyňa Ondatier** – Ema Dioszéghyová,
- **z-radkyňa Ondatier** – Mária Skybová (Kami).

Týmto zároveň **d'akujeme** bývalej vodkyňi **Majke** a jej zástupkyňi **Marianke** za obetavé venovanie sa oddielu.

Ďakujeme tiež bývalým radkyňiam: **Suri** (Veveričky) za úžasný entuziazmus, s akým viedla svoju družinu. **Anke** (Svište) za trpezlivosť v radcovaní a workoholickosť. A tiež **Babi** (Onda3) za kreatívnosť a úsmevnosť v radcovaní.

Máme Vás rady!

Ďakujeme

Eme a Ad'ke za bezchybné zorganizovanie výročnej oslavy 9. oddielu.

Chlapcom z 3. oddielu, ktorí fungovali na oslave ako servis-team.

Lukášovi Nižníkovi za pomoc s táborovým nákupom a nakladaním avie.

Prosba o pomoc pri tlači Vydriducha

Prosíme rodičov, ktorí majú možnosť v práci tlačiť alebo kopírovať dokumenty zdarma, a zároveň sú ochotní každý mesiac venovať trochu času obojstrannej tlači Vydriducha v náklade 50 ks, aby sa nám ozvali na zborový e-mail 68zbor@scouting.sk. Veľmi by nám to pomohlo, zbor by takto ušetril cca 26 € mesačne. Vopred ďakujeme.

Tábor 2013

Tábor bol úplne super, aj keď som sa spočiatku bála (keďže bol môj prvý). Mali sme úžasných „hostí“, napríklad Kaju, ktorá nás naučila salsu. Vyrobili sme si pojky s Danom, ktorý nám potom predviedol šou s horiacimi pojkami.

Prepad číslo 1 prebehol asi tak, že prišli Kežmarčania, ktorí nakoniec vyhrali. Samozrejme, na druhý deň bolo frisbee. Potom prišiel neočakávaný prepad číslo 2. Tak trochu nevyšiel, keďže Sabinovčania nepoznajú hodinky. Prepadli nás totiž, keď sme mali táborák. Ale naučili nás hrať hru biges (to je najdivnejšia hra, akú poznám).

Nakoniec vyvrcholenie, ktoré bolo pre mňa trochu náročné, ale prišli sme ako prvé. No na výhru to nestačilo. Museli sme nájsť Makamaj,

stratenú dcéru Makačuku. Keďže ju našla Ema, vyhrali sme. Ako výhru sme dostali lekárničku plnú tých všelijakých potrebných vecí, ktoré do nej patria. Cesta z vyvrcholenia bola zaujímavá, keďže väčšinou sme išli cez kravské stádo, potom po nekonečnej lúke, cez trávu väčšiu ako sme my samy, ale do tábora sme sa nakoniec úspešne dostali. Čakalo nás teplé jedlo.

Kto nebol, môže ľutovať ☺.

Paťka ☺

Dúhové Muffiny

Čo potrebujeme:

250 g masla,
2 lyžice tvarohu,
180 g práškového cukru,
5 vajec,
500 g hladkej múky,
1/2 balíčku kypriaceho prášku do pečiva,
250 ml mlieka,
štipka soli,
potravinárske farby - žltá, červená, modrá, zelená.

Postup:

1. Maslo s cukrom vymiešame do svetlej peny. Potom postupne vmiešame celé vajcia.
2. Múku premiešame s kypriacim práškom a soľou. Striedavo s mliekom vmiešame do maslovej peny. Vznikne nám tuhé cesto.
3. Pripravíme si toľko misiek, koľko máme farieb. Do misiek rozdelíme cesto, aby vo všetkých bolo rovnaké množstvo.
4. Do každej misky potom pridáme asi 1/2 lyžičky farbiva a dôkladne premiešame.
5. Nachystáme si košíčky na muffiny. Do košíčka dáme vždy po lyžici jednej farby, potom lyžicu druhej farby a potom tretiu.... Košíčky plníme do 3/4.
6. Košíčky s cestom opatrne naskladáme na plech a pečieme pri 180 stupňoch po dobu 25 minút.

Prajem dobrú chuť ☺

Katka

Moja predchádzajúca básnička v táborovom Vydriduchovi spôsobila menší... ako to nazvať... ošiaľ. Teda aspoň v rodine Fabianovcov. Keď som ju písala, naozaj som netušila, čo to s nimi spraví. Všetci sa na mňa usmievali, hlavný aktér (Mišo F. starší) ma dokonca vybozkával. A ja som sa z tých síce milých, ale pre mňa neočakávaných reakcií spamätávala ešte aspoň dva týždne. To celkom vážne. A to ešte nikto netušil, že tou básničkou sa to nekončí, hehe.

Na návštevnom táborovom dni 3. oddielu som sledovala dianie v hangári a uvedomila som si, že v našom zbore máme skutočnú mafiu. Myslím to v pozitívnom zmysle, ale fakt je, že je ich veľa, ovplyvňujú skautskú verejnú mienku a majú v rukách výkonnú aj zákonodarnú moc nášho zboru ☺.

Ešte upozorňujem, že počas leta som bola veľmi dlho a veľmi nepríjemne chorá. Túto básničku som písala v auguste, keď som mala vysoké horúčky (okolo 38,5). Potom som ju založila a teraz som ju vytiahla po dvoch mesiacoch. Ako ju vkladám do Vydriducha a čítam ju po sebe, no čo Vám budem hovoriť. Sama som v šoku, čo som v tej horúčke vyprodukovala. Nech mi to slúži na ospravedlnenie, keby sa niekto z nižšie menovaných „mafiánov“ chcel uraziť.

Vraňarská mafistory

Vraňarská tajná mafia
nepohodlných zabíja:
muchy, komáre, ovady
dostanú pálkou do brady.

Fabianovský hlavný klan
hneď dáva poznať, kto je pán.
Prvá vetva Čiernovlasých
strháva za sebou masy:

Fabo pánov, **Anka** panie,
nepoznajú zľutovanie,
zvlášť pred NÍM sa každý zvíja,
vtipom všetkých vyzabíja.

Nezostávajú osamote,
môže ťa nájsť Krstný otec.
Sivý vlas mu veľmi svedčí,
volajú ho **Peter Väčší**.

Okrem nich však dnešné časy
prajú vetve Svetlovlasých.
eMeF – príliš múdry týpek
do kotla furt niečo sype;

že fyziku má v malíku,
nevieš, či jed, či papriku.
K nim patrí aj mladý **Janík** –
nebezpečný pyromaník.

Fabianovci sú vplyvní,
svalnatí a asertívni
a na veci čo-to mení,
že domácnosť riadia ženy.

Keď si hlúpy, v mene zdravia
akademici to spravia –
ureční ťa **veľký Mišo**
a môžeš ísť, jak si prišol.

Súrodenci majú kryté
pozície doma v byte.
Kto neskáče, jak sa píska,
toho zbaštia mocné **psiská**.

Že srandičky? O tom potom.
Ty sa radšej riad' ich mottom
o svini a vriacej vode.
Inak prídeš ku nehode.

Starobylé Biele vrany
majú však aj iné klany.
Keď si nechceš zlámať väzy,
musíš dobre poznať **Brezy**.

Padre má vždy myseľ čistú,
smelý názor pesimistu.
Nuž, nie je to ideálne,
celé zle a isto schválne.

Padre nie je žiadny pako,
z jeho vtipov uschneš na kosť.
Jura vidno veľmi málo,
chodí totiž po kanáloch.

Objaví sa znenazdajky,
keď z Bystrice zletia čajky
a zákerne zase zmizne
v knihách svojej dedovizne.

Marek, žiaľ, tiež nie je baba –
pravá ruka strýčka Faba.
Keď sa spoja s chlápkom **Gabkom**,
hneď zatočia s neporiadkom,

všetkých chlapcov stisnú k múru
a nastolia diktatúru.
Pozor aj na veľkú **Annu**,
vždy im bude držať stranu,

Gabo zase pozná triky,
jak kryť druhým chrbátiky.
Šťastie pri ich kope svalov,
že nemajú žiadnych pšarov,

rodina im nepomôže,
tá v Kysaku brúsi nože.
Zato doma spoza brány
vytrubujú **veterány**.

Nuž traste sa všetci hrôzou,
takých máme mafiózov,
s autom i psom bez rozporu
tvoria polku nášho zboru.

Keď sa k tomu pridá iba
Prochyra, Mock, Laškaj, Skyba,
amen nám na celej čiare,
skončíme jak Rio Mare.

Vraňarská tajná mafia
ostatných počtom prebija
a vplyva pod hangár-tyčou
na deti aj na rodičov.

ŽVM

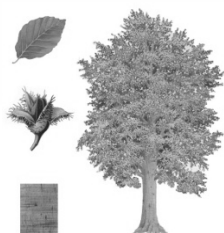
Lesná príručka Vydry

Dnes Vám tu napíšem niečo o našich najvýznamnejších stromoch a ako ich vieme v prírode rozlíšiť. Určite si poviete: „Načo mi to bude?“ No skús si predstaviť...

1. Ako prekvapene sa bude tváriť Tvoj priateľ, ak mu na pikniku v parku dokážeš povedať, pod akým stromom sedíte?
2. Ako si skrátiš hľadanie gaštanov, ak ich budeš hľadať v ihličnatom lese?

Áno, aj preto sa Ti zídne prečítať si túto dvojstránku 😊!

Listnaté stromy

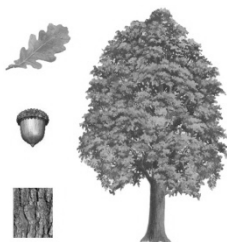
Buk

Kmeň je rovný s mocnými koreňmi – obvod až 1 m.

Kôra je hladká a svetlosivastá.

Listy majú oválny tvar s jemným vlnkovitým okrajom (nie zubkatý).

Kvety rastú vo veľkých jahňadách a plody sú bukvice.

Dub

Kmeň môže byť štíhly alebo jemne skrivený – záleží na druhu.

Kôra je hnedá a popraskaná.

Listy sú laločnato vystrihnuté s výraznou žilnatinou.

Plody sú žalude.

Breza

Kmeň je štíhly a úzky, avšak veľmi ohybný.

Kôra je bielej farby s prasklinami a odlupuje sa v prúžkoch – veľmi dobrá ako podpaľovač.

Listy špicaté a zúbkované. Ich tvar závisí od typu brezy.

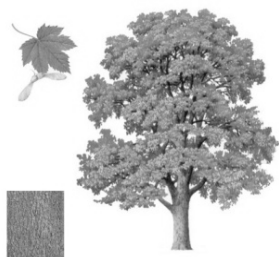
Paľaštan

Kmeň je silný a rovný, neskôr rozbiehajúci sa do mohutných konárov. Kôra je tmavohnedá s mnohými prasklinami.

Listy sú obrovské a palmovité.

Kvety sú ružové alebo biele a rastú vo veľkých strapcoch.

Plody sú nejedlé gaštany v zelenom pichľavom oplodí.

Javor

Kmeň je štíhly a niekedy jemne zvlnený.

Kôra je sivasta a hladká.

Listy sú charakteristického tvaru (Kanada).

Pri poranení kôry vyteká sladká miazga.

Ihličnaté stromy

Borovica

Kmeň je krivý do rôznych smerov.
Kôra je červenkastá a odlupuje sa
v plátkoch.

Konáre nerastú usporiadane a často
siahajú až k zemi.

Ihličie rastie vo zväzoch po dvoch
(môže aj viac – záleží na druhu) a je
dlhšie.

Šišky sú guľaté a rastú nepravidelne
hore aj dole.

Smrek.

Kmeň má rovný.

Kôra je hnedá s množstvom malých
prasklín.

Konáre sa rozbiehajú lúčovito, ale na
rozdiel od jedle ich konce smerujú
nahor.

Ihličie pichá a obrastá dookola celú
vetvičku.

Šišky rastú smerom nadol a opadávajú
celé, čo dobre poslúži na šiškovú vojnu.

Jedľa

Kmeň má rovný a štíhly – až 50 metrov.

Kôra je na rozdiel od smreku sivastá
a jemne popraskaná

Konáre rastú vodorovne a sú stupňovito
rozložené = ako vidlice kola.

Ihličie nepichá, rastie vo dvoch radoch
a zo spodnej strany má striebristú farbu.

Šišky rastú dohora (u smreka nadol)
a rozpadajú sa, preto pod jedľou
nenájdeš celé šišky.

Smrekovec

Kmeň je pomerne štíhly a rovný.
Kôra je hnedá a s pribúdajúcim vekom
naberá hrdzavú až červenú farbu.
Konáre rastú neusporiadane, oddelene
a ovísajú.

Ihličie rastie vo zväzoch a je jemné.
Na jeseň žltne a v zime ako jedinému
ihličnatému stromu opadáva.

Šišky sú okrúhle, malé a tvrdé.

Neopadávajú samostatne, ale s celým
konárom.

Dúfam, že to nie je super-mega-nudné a je tam len to
najdôležitejšie ☺.

Vaša dostromovaná Surka

Moja Rodinka

Mám dve veľké sestry: Niku a Paťu. Nika
má 21, takže je dospelá, a Paťa má 14. Mám

ich obe veľmi rada, a ak si myslíte, že som
jediný puk v našej rodine, tak ste na omyle.

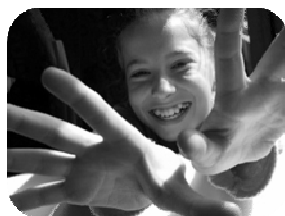
To ste nás ešte nevideli, keď nám trom šibe.

Mám aj sesternicu Kami, ktorú poznáte zo
skautingu, a dvoch bratrancov. Aj oni chodili

na skauting, ale už nechodia. Máme aj malého psa. Volá sa Belka a

je to teriér krížený z maltezákcom ☺. Kedysi boli súčasťou našej
rodiny aj dve korytnačky. Paťa sa ich hrozne bála, ale už zomreli.

Nech odpočívajú v pokoji. To je moja rodinka ☺.

Malá Emka ☺

Veci, ktoré vznikli náhodou

1. Corn Flakes

Bratia Kellogovci skúšali vyvinúť nové jedlá, ktoré by spĺňali zásady stravy odporúčanej cirkvou. Experimentovali s mnohými druhmi rôznych zŕn, no nikdy to nebolo ono. Myšlienka na vločky im skrsla v hlave potom, ako počas varenia pšenice a skúšania receptov museli náhle odísť a keď sa vrátili, pšenica sa už na nič nedala použiť. Keďže mali nízky rozpočet, rozhodli sa, že uvarenú pšenicu rozvaľkajú. Na ich vlastné prekvapenie vznikli vločky, ktoré opiekli a ľuďom to chutilo. A chutí od roku 1896 až dodnes.

2. Slinky

Však neviete, čo je to slinky? Ale určite ste mali minimálne jedno alebo aj viac. Neviem, v ktorom roku to dorazilo k nám, ale každopádne to bolo veľmi populárne. V roku 1943 sa námorný inžinier Richard James snažil vymyslieť spôsob, ako monitorovať konské sily na námorných lodiach. V tej dobe pracoval aj s pružinami a keď mu jedna z nich spadla na zem a začala sa pohybovať, tak vedel, že vymyslel novú super hračku. Ešte dva roky mu trvalo, kým prišiel na to, aký správny priemer a oceľový drôt použiť, aby hračka fungovala tak, ako chcel. Neskôr sa začali vyrábať aj plastové s rôznymi farbami a farebnými kombináciami.

3. Coca-Cola

Lekárnik John Pemberton namiesto toho, aby vynašiel liek na bolesť hlavy, o ktorý sa pokúšal, vyrobil v roku 1886 nápoj, ktorého sa podľa štatistiky firmy Coca-Cola v roku 2010 predalo 1,7 milióna porcií za deň. Ktovie, či sa tým myslia fľaše, plechovky, naliate poháre... Tak či onak, úctyhodné číslo. O takomto niečom sa v roku 1894 nikomu

nesnívalo. Vtedy prišla na trh prvá Coca-Cola vo fľaške a za prvý rok sa predalo presne 9 fliaš. Pomery jednotlivých zložiek v Coca-Cole sú asi najviac stráženým tajomstvom a záhadou, ktorú sa mnohí výrobcovia nealkoholických nápojov snažia odhaliť.

4. Ohňostroj

Kto by si myslel, že v kuchyni sa môžu zrodiť iba viac či menej chutné pokrmy a recepty, tak bude isto prekvapený. Aj taká vec, akou je ohňostroj, sa zrodila práve na tomto mieste. Udajne pred 2000 rokmi sa jednému čínskemu kuchárovi podarilo v kuchyni zmiešať liadok, síru a drevené uhlie. Pri zmiešaní zmes horela a po natlačení do bambusovej trubice explodovala. Kuchár za to asi Michelinovu hviezdu nezískal, ale treba mu poďakovať za vynález ohňostroja, bez ktorého si oslavy príchodu nového roka dnes nevieme predstaviť.

5. Penicilín

Tento príbeh pozná asi väčšina z vás. Príbeh o tom, ako sa z niečoho, čo by ste vyhodili do koša, môže stať niečo, čo ľuďom zachraňuje zdravie. Penicilín je prvým antibiotikom a dodnes jedným z najviac využívaných. A objavili ho náhodou. Konkrétne v roku 1928 si sir Alexander Fleming všimol, že v Petriho miske, v ktorej mal kultúru baktérií, narástla pleseň, ktorá baktérie vo svojom okolí zabíjala. Zásadný objav však dotiahli do dokonalosti v roku 1939 dvaja vedci – Howard Walter Florey a Ernst Boris Chain, ktorí izolovali penicilín. Všetci traja vedci, ktorí sa zaslúžili o tento zásadný medicínsky objav, dostali v roku 1945 Nobelovu cenu za fyziológiu a medicínu.

Dúfam, že ste sa dozvedeli niečo, čo by ste si nikdy nepomysleli. ☺

Motto

Košice, plné ulice a Národný pochod za život

60 000 ľudí v centre Košíc. Sme domorodci, tak by bola hanba nepridať sa k toľko propagovanému pochodu. Už niekoľko týždňov vopred sa na mňa z rôznych kútov usmieval Fabo (Novotný) s rodinkou; plagáty a letáky s Novotnými na titulke viseli všade, dokonca aj v električkách. Celkom povzbudzujúce, nie? Veď sladké tváre z billboardov človek len tak bežne nepozná. A toto nebol žiadny photoshop, ale reálni ľudia pozývajúci na reálne podujatie.

Prednášky o živote do života

Pochod sa konal v nedeľu 22. 9. 2013, ale sprievodné podujatia prebiehali už deň predtým. Boli to prednášky z rôznych oblastí, ktoré spájalo to, že všetky sa svojím spôsobom týkali kultúry života. Toto som si ako správna indulončanka nemohla nechať ujsť, tak som odložila deti doma a išla som sa intelektuálne vyžiť.

Žiaľ, systém bol nastavený tak, že keď človek nie je dokonalý ako Chuck Norris, zvládol absolvovať maximálne tri celé prednášky. Ale aj to zabralo dokopy cca šesť hodín. Tak som si vybrala svoje tri témy a išla som. Hovorilo sa tam o prudko aktuálnych témach typu potraty, eutanázia, homosexualita - všetko vo vzťahu k prirodzenému zákonu, rôzne genocídy, očkovacie vakcíny pestované na ľudských plodoch, genetické inžinierstvo... Niečo bolo odprednášané kvalitne, niečo menej, niekde som sa dozvedela veľa nového, inde som sa stretla len s povestnou matkou múdrosti. Padali rôzne argumenty, nie všetky z môjho pohľadu úplne presvedčivé, ale keďže väčšinou sa na tých prednáškach schádzali ľudia rovnakého razenia s už vyhranenými názormi, ktorých navyše bolo strašne veľa a času zase strašne málo, nijako zvlášť sa to neriešilo. Škoda. Ale ťažko očakávať viac od takej masovky. Aj tak to podľa mňa bolo vynikajúco pripravené a zorganizované.

Babičky a deduškovia? Zabudnite

Potešilo ma, že som na týchto prednáškach stretla ľudí z celého Slovenska, aj to tam hutorilo, aj hvarilo, rečovalo, aj výpravalo, né? Narazila som tiež na skupiny skautov z iných miest. Ale čo bolo úplne najfascinujúcejšie - všetko to boli mladí ľudia - málokto starší ako vysokoškolák.

Nielen v mori je miesta dost

Nedeľa bola krásna, slnečná. Keď sme sa pridružili k pochodu - obrovskému davu ľudí na Hlavnej, zdalo sa, že už len to počasie ich tam všetkých vyhnalo. Bola som s celou rodinou, najmladší Vilko zaspal doma v kočíku, takže popri Amálke a Jankovi sme so sebou ťahali aj kočík. No čo budem rozprávať - pohyblivosť tam bola značne obmedzená, so spomínaným kočíkom takmer nemožná. Zasekli sme sa kdesi na chodníku

medzi tisíckami ľudí a ani tam, ani naspäť. Z pódia nás povzbudzovali, že pochod vraj už dávno pochoduje, len k nám tá vlna zatiaľ nedošla, že máme byť trpezliví. No ja mám trpezlivosti dosť, ale vysvetlite to mojim deťom... Keď ich už prestalo baviť obdivovanie ušov a tŕet okolo a sem-tam nejakého balónika, čo unikol do oblakov, začali podupkávať od miernej nudy: „Mamka, podme uuuužiť!“ Vilko sa, samozrejme, zobudil, v kočíku ho to rýchlo omrzelo a keďže nevie ešte chodiť, tak sme okrem (teraz už prázdneho) kočíka držali aj jeho na rukách.

Jediným vzrúšom bolo, keď sa nad nami objavil paraglajdista. „Pozdravujeme lietajúceho farára skauta Andreja Legutského!“ znelo z rebrákov. Ďakujeme za reklamu, Andy. Asi o dve hodiny neskôr som ho stretal pri Urbanovej veži (oboma nohami na zemi). Povedal mi: „Nevieš si predstaviť, aký úžasný pohľad to bol. Vy zdola ste to nemohli takto vidieť. Bolo to fakt dojímavé, normálne som mal slzy v očiach.“ Fotil si? „No jasné.“ Ukážeš nám na Indulone? „Ukážem.“ Tak sa tešíme.

V skautskom mestečku

Asi po hodinovom „mačkaní“ sme sa nakoniec dočkali vytúženej chvíle. Dav sa – síce pomaly, ale predsa – začal hýbať a my sme sa presunuli až k Dómu sv. Alžbety do „skautského mestečka“ a tam sme zakotvili. Pochodujúci pokračovali ďalej po košických uliciach, ale my sme ostali medzi svojimi. Deti sa tu zabavili na rôznych atrakciách, ktoré tu skauti mali pripravené. Teda konkrétne tí naši zo 68, kysackí, prešovskí, žilinskí, sabinovskí, zo Spišskej Novej Vsi, Banskej Štiavnice atď. a, samozrejme, FSE-záci. Janko sa mohol pozlostiť pri lovení „rýb“, kde sa mu nedarilo nič chytiť, s Amálkou potom búrali hrad z banánovej škatule, stavali veže z „tehál“, mohli sa aj pohojdať na lanovej hojdačke a... Veď ste tam boli, tak ste videli ☺.

Déja vu

Bola to naozaj veľkolepá akcia s krásnou myšlienkou. Stále dookola sa tam opakovali tie isté (ale neotrepané) vety o úcte k životu, manželstvu a tradičnej rodine. V tom množstve ľudí som sa v spomienkach vrátila až k demonštráciám 1989, kam som chodila s rodičmi ako malá školáčka. Tiež transparenty, ľudia, deti, výkriky, tlačienica, vlajky. Len vtedy to bol boj za slobodu a teraz za to, čo nám tá zle pochopená sloboda (prerastená do svojvôle) vzala.

Som rada, že aj my skauti sme mohli byť súčasťou tejto akcie. A to nielen pasívne, ale aj aktívne – organizačne. A vážim si prácu každého, kto pridal ruku k dielu. Ja som to nebola :-(. Možno keď deti trochu vyrastú...

Juháska

Ked' budem veľká, budem...

... ŠĚASTNÁ ☺

Budem mať robotu, ktorá ma bude baviť a keď prídem domov, namiesto toho, aby som si povedala: „Och, to bol ale hrozný deň!“ si poviem: „Zase ďalší krásny deň ☺.“ ... Áno, naivita v plnom prúde. Ale prečo si život neprikrásiť? Takže ja by som chcela byť profesionálna psychologička. Nie taká tá obyčajná, čo sedí v kancelárii, a chodia sa jej sťažovať ľudia, (lebo to robím aj teraz ☺). Ale taká tá iná... ☺ No a ak by náhodou nevyšla psychológia, tak „určite“ mi vyjde právo. Predstavte si ma ako takú právničku. Takže ak budete potrebovať právnicka o 20 rokov, volajte 09***** ☺.

Ak by úplnou náhodou nevyšlo ani to, tak navštívte úplne najluxusnejší hotel na svete a požiadajte recepcnú, nech zavolá Adriánu Čikotovú, že manažérka hotela je vaša známa ☺. A ja vám vybavím nejakú tú zľavu. No a keď už ani toto... Tak potom tak mini robotka mi určite vyjde – ANIMÁTORKA ☺. Niekde v zahraničí budem robiť slovenskú animátorku. V nejakom bohatšom hoteli, aquaparku... Len tak zabávať ľudí a dostávať za to peniaze... No toto by ma veľmi bavilo! ☺ Len či by ma to uživilo...

No a ak mi ani toto nevyjde, tak ☹... Tak budem mať bohatého muža, s ktorým si budem užívať na vysokej nohe niekde v krásnej krajinke ☺. Robiť budem iba také domáce práce. Staráť sa o dieťa a muž bude pilne pracovať... (Život mám pred sebou a žiť treba v prítomnosti, ešte neviem ani, kde na strednú idem, a tak vôbec nerozmýšľam, čo budem, až budem veľká ☺).

Koniec rozprávky...

-Ad'ka